

Klára Smolíková

Devět malých zahradníků

Rok ve školní zahradě

Mladá fronta

Devět malých zahradníků

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.mf.cz
www.albatrosmedia.cz

mladá fronta

Klára Smolíková
Devět malých zahradníků – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

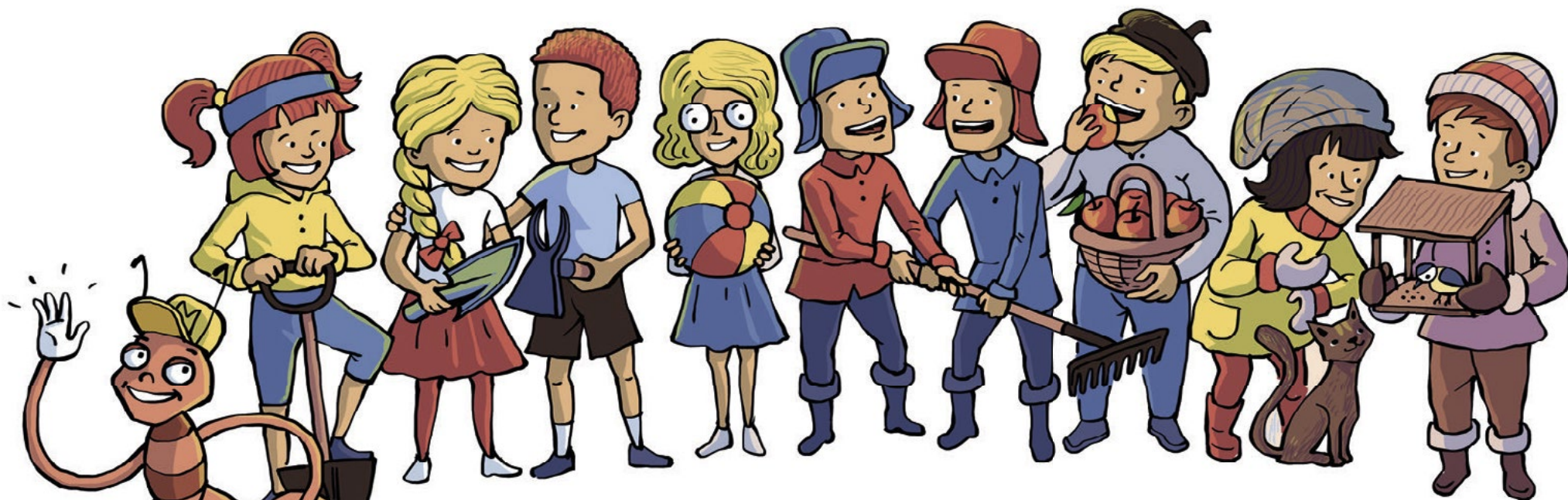
Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Devět malých zahradníků

Rok ve školní zahradě

Devět malých zahradníků

Rok ve školní zahradě

Text Klára Smolíková
Ilustrace Vojtěch Šeda

Mladá fronta

OBSAH

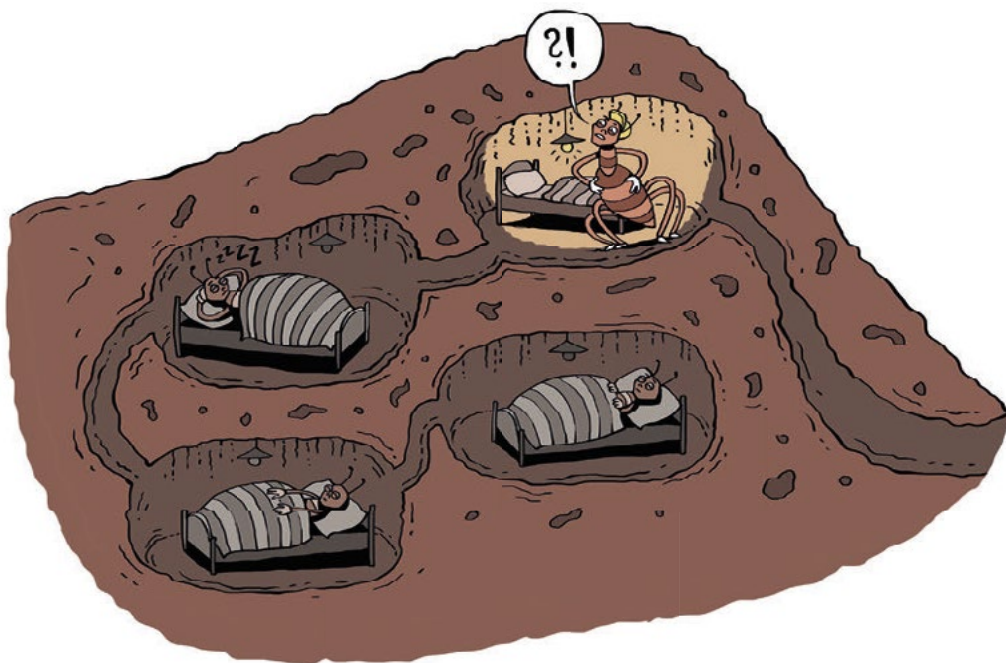
Bitva nad mraveništěm	8	Duben	28
Leden	10	Věčně hladový Sam	30
<i>Stopy ve sněhu</i>	12	<i>Brambory vydrží</i>	32
<i>Hladová zima</i>	13	<i>Bramborový kuchař</i>	33
Ronja a hladové kotě	14	Květen	34
Únor	16	<i>Rozkvetlé truhlíky</i>	36
<i>Hmyzí domeček</i>	18	<i>Zelená školka</i>	37
<i>Mšice</i>	19	Velký plán	38
Vítkova žlutá konvička	20	Červen	40
Březen	22	<i>Na schovávanou se zeleninou</i>	42
<i>Od semínka k lusku</i>	24	Červená koloběžka	43
Bětka a věž	25	<i>S odpady si poradíme</i>	45
<i>Bylinková spirála</i>	27	Červenec	46

<i>Pilné včelky</i>	48	Říjen	68
Rytíř Petr	49	<i>Kompost nad zlato</i>	70
<i>Je sucho. Kropíme!</i>	51	<i>Zmatená žížala</i>	71
Srpen	52	Listopad	72
<i>Konve a konvičky</i>	54	Děti zahrady	74
Pipi a létající balon	55	<i>Zásoby na zimu</i>	76
<i>Až ovoce uzraje</i>	57	<i>Poklady ve spíži</i>	77
Při nakupování přemýšlíme	58	Prosinec	78
<i>Babička vzpomíná</i>	60	<i>Koho pozveme na krmítko?</i>	80
Září	62	<i>Ať si dají do zobáčku</i>	81
Hostina pro regiment	64	Mravenčí práce	82
<i>Zvířata na statku</i>	66	<i>Desátý zahradník jsem já</i>	84
<i>Vejece a vajíčka</i>	67		

BITVA NAD MRAVENIŠTĚM

„Kryj se!“ vyděsil mravence Míru bojový pokřik. Úplně nadskočil a uhodil se o nízký strop. Kdo ho budí uprostřed zimy? Ostatní mravenci většinou pochrupávali, nikoho jiného hluk nevyrušil. Takže se něco děje nahoře na zahradě. Copak děti ze školky nespí? A kdo po nich střílí? Musí se jako chrabrý princ vypravit na nebezpečnou výpravu a holčičky a kluky zachránit.

„Kam se hrneš?“ zastavil Míru mravenec Douda, který držel stráž u vchodu. „Venku je sníh. Zmrzneš. Proč myslíš, že nám královna nakázala zavrtat se hluboko pod zem? Pro srandu králíkům to určitě nebylo.“

„Jací králíci?“ zmateně vykulil oči princ Míra. „Nejdu na králíky.“

„Tak na zajíce?“ zeptal se strážný a zívł. „Ti teď prý dělají na zahradě neplechu. Ale nám mravencům to může být jedno. My máme zimní klid.“

„Copak ty to hulákání neslyšíš?“

„Slyším, ale nedbám. Takhle přece děti řadí pokaždé, když napadne sníh.“

„Tím spíš mě pusť,“ nedal se odbýt Míra. „Sníh jsem ještě nikdy v životě neviděl.“

„Pokud na tom trváš,“ pokrčil mravenec na stráži rameny, „mám tu od královny přesný návod, jak takového pošetilce poučit.“

Douda vytáhl kus papíru a začal důležitě číst: „Nikomu, kdo není pořádně oblečen, není dovoleno v zimě mraveniště opustit.“ Na to před sebe vyskládal huňatou čepici, tlusté ponožky a teplé palčáky. Pak znovu zamžoural do seznamu a pokračoval: „Na mrazu nesmí žádný mravenec strávit víc než hodinu. Strážný na čas dohlíží. Pokud uličník přijde pozdě a nastudí se, budou potrestáni oba dva.“ Ztěžka si povzdychnul a významně

se na Míru zahleděl. Pro jistotu ještě dodal:

„Je ti to jasné?“

„Ano, prosím,“ horlivě přikývl Míra. „Všecičko do puntíku jasné.“

„Tak přísahej.“

„Slibuju na tlusté mšice, na splašené zajíce, na přezrálé ostružiny umazané od hlíny, že se včas vrátím z velké zimy, nebudu mít omrzliny.“

Strážný Douda se poprvé pousmál. Pak otevřel malou zdobenou skříňku a vyndal z ní přesýpací hodiny. Jakmile je postavil, jemný písek začal úzkým hrdlem propadávat z horní skleněné baňky do spodní.

„A víš ty co?“ zastavil ještě pospíchajícího polárníka. „Vezmi si tyhle lyže a hůlky, ať si sníh pořádně užiješ!“

Míra poděkoval a konečně opustil mraveniště. Venku jej nejprve oslepilo světlo. Když se na podzim dny zkracovaly, myslel si, že během zimy slunce úplně zmizí a bude jen tma. Jenže bílý sníh sluneční paprsky odrážel a celá zahrada se rozzářila. Mravenec si promnul oči rukou v rukavici a znovu se zadíval na školní zahradu.

Ve sněhových závějích řádili jeho kamarádi z mateřské školy, koulovali se a vesele na sebe pokřikovali. Míra předpokládal,

že i děti v zimě někde v teple pochrupávají. To se pěkně přepočítal. Aby to napravil, spočítal holčičky a kluky. Bylo jich všech devět! Nikdo naštěstí ve sněhové bitvě nezahynul, nikdo se neztratil ve vánici a nikdo ani nemarodil.

Zimě třikrát hurá!

